

**UCHWAŁA NR XVII/140/20
RADY MIEJSKIEJ W SZEPIETOWIE**

z dnia 28 sierpnia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szepietowie

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, 1378) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298), w związku z art. 55 uchwały Nr IV/24/19 Rady Miejskiej w Szepietowie z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Szepietowo (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2019 r. poz. 1251), Rada Miejska w Szepietowie uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę ze złożoną na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szepietowie za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skargi oraz przesłania odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Grzegorz Żochowski

Dnia 30 lipca 2020 r. do Rady Miejskiej w Szepietowie wpłynęła skarga dotycząca działalności Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szepietowie. Przewodniczący Rady Miejskiej w Szepietowie skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem wypracowania opinii w tej sprawie.

Po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji opracowaną po analizie treści skargi, wyjaśnień pisemnych i ustnych złożonych przez Panią Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szepietowie, uznaje się skargę za bezzasadną.

Zarzuty podniesione w skardze dotyczą skierowania przez panią Kierownik wniosku do Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem „o zobowiązanie do podjęcia leczenia psychiatrycznego bez zgody strony”. Ustalono, że zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 19.08.1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, w stosunku do osoby chorej psychicznie, objętej oparciem społecznym, o którym mowa w art. 8 tej ustawy, wniosek o przyjęcie jej do szpitala psychiatrycznego bez zgody wymaganej w art. 22 ww. ustawy może zgłosić również organ do spraw pomocy społecznej.

W myśl art. 8 ww. ustawy, jednostki organizacyjne i inne podmioty działające na podstawie ustawy o pomocy społecznej, zwane dalej "organami do spraw pomocy społecznej", w porozumieniu z podmiotami leczniczymi udzielającymi świadczenia zdrowotne w zakresie psychiatrycznej opieki zdrowotnej organizują na obszarze swojego działania oparcie społeczne dla osób, które z powodu choroby psychicznej lub upośledzenia umysłowego mają poważne trudności w życiu codziennym, zwłaszcza w kształtowaniu swoich stosunków z otoczeniem, w zakresie edukacji, zatrudnienia oraz w sprawach bytowych (ust.1). Oparcie społeczne polega w szczególności na: 1) podtrzymywaniu i rozwijaniu umiejętności niezbędnych do samodzielnego, aktywnego życia, 2) organizowaniu w środowisku społecznym pomocy ze strony rodziny, innych osób, grup, organizacji społecznych i instytucji, 3) udzielaniu pomocy finansowej, rzeczowej oraz innych świadczeń na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej (ust. 2).

Zatem, w świetle art. 8 ust. 2 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, postać udzielanego oparcia społecznego przez powołany do tego organ może być różna, w myśl zaś art. 29 ust. 3 omawianej ustawy, każdy sposób udzielania oparcia społecznego legitymuje organ udzielający tego oparcia do zgłoszenia wniosku o przyjęcie osoby nim objętej do szpitala psychiatrycznego bez zgody wymaganej w art. 22.

Skarżąca wraz z rodziną od 2010 roku jest objęta wsparciem MGOPS w formie pracy socjalnej, zasiłków celowych, specjalnych zasiłków celowych, zasiłków na posiłek, obiadów, a od 2016 roku w formie pracy socjalnej. Dodatkowo od 2016 r. rodzina objęta jest procedurą Niebieskiej Karty, w związku z czym współpracują z nią, m. in. pracownicy socjalni oraz funkcjonariusze Policji. Skarżąca otrzymała nakaz opuszczenia miejsca zamieszkania i zakaz zbliżania do dzieci. W okresie poprzedzającym złożenie wniosku o zobowiązanie do podjęcia leczenia psychiatrycznego bez zgody strony, pracownicy socjalni odwiedzali skarżącą, prowadzili z nią rozmowy, co wynikało z częstych kłótni z rodziną, których skarżącą jest inicjatorką. Skarżąca swoim zachowaniem zagraża zdrowiu i życiu własnemu i członków rodziny. Ponadto pracownicy socjalni MGOPS oraz członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego wielokrotnie proponowali skarżącej skorzystanie z pomocy specjalisty (lekarz neurolog, psychiatra, terapii psychologicznej), z czego nie skorzystała. Rodzina nie wyraziła zgody na współpracę z asystentem rodziny. Natomiast przed złożeniem wniosku o zobowiązanie do podjęcia leczenia psychiatrycznego bez zgody strony do Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem, organ wystąpił do tego Sądu o wgląd w sytuację rodziny skarżącej.

Działania podejmowane i inicjowane przez pracowników socjalnych należy uznać za wyraz objęcia skarżącej oparciem społecznym, o którym mowa w art. 8 ustawy, zmierzającym do udzielenia jej pomocy w prawidłowym ukształtowaniu stosunków z rodziną - oparcie społeczne w postaci mieszczącej się w zakresie art. 8 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, a wcześniej również do udzielania pomocy finansowej - oparcie społeczne w postaci mieszczącej się w zakresie art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy. Wprawdzie po 2016 r. rodzina skarżącej objęta jest wsparciem MGOPS jedynie w formie pracy socjalnej, jednak działania podejmowane i inicjowane w stosunku do skarżącej przez pracowników socjalnych winny zostać zakwalifikowane jako przejawy udzielania jej oparcia społecznego w rozumieniu art. 8 ww. ustawy.

Reasumując, wniosek do sądu opiekuńczego o zobowiązanie do podjęcia leczenia psychiatrycznego bez zgody strony, może złożyć również organ do spraw pomocy społecznej (a więc, np. wójt lub w jego imieniu kierownik ośrodka pomocy społecznej), lecz tylko w stosunku do osoby objętej oparciem społecznym. Z wykładni art. 8 ww. ustawy w korelacji do niniejszej sytuacji, wynika, że skarżąca i jej rodzina są objęci oparciem społecznym, toteż kierownik MGOPS posiadał uprawnienia do złożenia omawianego wniosku.

Jednocześnie Rada Miejska w Szepietowie poucza Skarżącą, iż stosownie do treści art. 239 Kodeksu Postępowania Administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną, ponowienie przez Skarżącą skargi, bez wskazania nowych okoliczności - może skutkować podtrzymaniem stanowiska zawartego w powyższej uchwale, z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez ponownego zawiadamiania Skarżącej.